

Campanes de l'església de Sant Pere

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Església de Sant Pere. Plaça de l'Església s/n, 08458, Sant Pere de Vilamajor.
Alçada:	305 m
Coordenades:	
Latitud:	41.68402
Longitud:	2.38819
UTM Est (X):	449081
UTM Nord (Y):	4614875

Classificació

Número de fitxa	08234-103
Àmbit:	Patrimoni moble
Tipologia	Objecte
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Física
Observacions protecció:	A l'interior d'un recinte tancat.
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Privada accessible
Titular:	Bisbat de Terrassa. Arxiprestat de Montseny.
Fitxes associades:	
Torre Roja	
Sant Pere de Vilamajor	
Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa:	dl., 25/01/2016 - 01:00

Descripció

El campanar de l'església de Sant Pere de Vilamajor, la Torre Roja, té quatre campanes, que es toquen a través de moderns sistemes electrònics. Es tracta de les següents: La Gran: - Nota fonamental: mi bemoll. - Any: 1776. - Pes orientatiu: 1000 kg. - Alçada: 120 cm. - Diàmetre: 120 cm. - Llargada de batall: 96 cm. - Diàmetre de batall: 11 cm. - Situació a la torre: façana nord de la planta superior. L'Anna: - Nota fonamental: la bemoll. - Any: 1988. - Pes orientatiu: 520 kg. - Alçada: 96 cm. - Diàmetre: 91 cm. - Llargada de batall: 92 cm. - Diàmetre de batall: 9,5 cm. - Situació a la torre: façana sud de la planta superior. La Laia: - Nota fonamental: la. - Any: 1988. - Pes orientatiu: 330 kg. - Alçada: 80 cm. - Diàmetre: 82 cm. - Llargada de batall: 66 cm. - Diàmetre de batall: 9,5 cm. - Situació a la torre: façana est de la planta superior. La Maria: - Nota fonamental: Do. - Any: 1988. - Pes orientatiu: 180 kg. - Alçada: 68 cm. - Diàmetre: 68 cm. - Llargada de batall: 55 cm. - Diàmetre de batall: 7 cm. - Situació a la torre: façana est de la planta superior.

Història

El 20 de juliol de l'any 1936, durant la Guerra Civil Espanyola, els membres d'un Comitè Revolucionari de Granollers, del bàndol republicà, van espoliar i cremar l'església de Sant Pere de Vilamajor. Tanmateix, van obligar al campaner Joan Sauqué a fer caure les dues campanes mitjanes (la de les oracions i la dels difunts), per a endur-se-les i fondre-les com a material de guerra. Gràcies a la intervenció de Pompeu Fabra, que en aquesta època es trobava a can Cortès, es van salvar la campana gran i la petita, al convèncer a aquests exaltats antireligiosos de deixar-les com a rellotge, ja que aquests tocs no tenien dimensió religiosa. L'any 1988 van ser beneïdes les noves campanes del cos superior del cloquer: l'Anna, la Laia i la Maria, que es van construir a Olot, a la Foneria Barberí, i van ser finançades per l'Ajuntament i la Caixa Laietana. El toc inaugural el va fer el darrer campaner, en Josep Sauqué. L'Ajuntament va sufragar la nova il·luminació del campanar i el nou mecanisme electrònic del rellotge per al repic de campanes. La campana Petita o la Marieta es troba actualment exposada a la Mongia.

Bibliografia

GARCIA i BURDOY, J.M^a (2003). "Campanes i campaners de Sant Pere de Vilamajor". XXIV Ronda Vallesana: Sant Pere de Vilamajor. Sabadell: Unió Excursionista Sabadell, p. 64-75. HERRERO i BARÓ, H. (2013). Informe: Atorgament de l'honor de fill adoptiu de Sant Pere de Vilamajor a l'il·lustre senyor Pompeu Fabra i Poch. Sant Pere de Vilamajor: Centre d'Estudis de Sant Pere de Vilamajor. POCH i RUESTES, J. (2010). Vilamajor: un poble forjat per comtes, capellans, pagesos i menestrals: aportació a la seva història. Sant Pere de Vilamajor: Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor, p. 130. SAGRERA BASSA, T. (2009). Vols que t'expliqui Vilamajor? Sant Pere de Vilamajor: Centre d'Estudis de Sant Pere de Vilamajor, p. 32-33.

